

ÎNCHEIERE

09 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Rangu Ion și avocatul acestuia Josu Gheorghe,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Starciuc Ecaterina împotriva lui Rangu Ion, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Leova cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori,

împotriva deciziei din 04 august 2020 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă:

La 30 octombrie 2019 avocatul Emilia Veremciuc, reprezentant al reclamantei Starciuc Ecaterina a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Rangu Ion, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Leova cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

În motivarea acțiunii a indicat că, cu pârâtul Rangu Ion s-a aflat în relații de concubinaj din anul 2004 până în ianuarie 2018. Împreună cu pârâtul au doi copii minori fiica XXXXX anul nașterii XXXXX și fiica XXXXX anul nașterii XXXXX.

A relatat că pârâtul în ultimul timp și-a schimbat atitudinea față de ea, devenind agresiv, iar în luna ianuarie a anului 2018 a fost nevoită să se adreseze la poliție și să plece cu copii din apartamentul unde locuiau împreună.

A menționat că pârâtul nu ajută material copiii, iar tot ajutorul este din partea rudelor sale.

La fel, reclamanta a invocat și faptul că a încercat să rezolve cu pârâtul problemele copiilor benevol însă pârâtul nu a fost de acord amenințând-o cu răfuiala fizică. Faptul că locuiesc separat, și determinarea domiciliului nu este posibilă în regim benevol, consideră necesar determinarea domiciliului copiilor în instanța de judecată.

A susținut că fiicele domiciliază cu ea, astfel fiind rațional ca domiciliul acestora să fie stabilit cu reclamanta pentru a putea rezolva problemele curente fără a-l căuta pe pârât, care periodic muncește peste hotarele țării.

A specificat reclamanta și faptul că fiica XXXXX este la evidență la XXXXX și necesită tratament balneo-sanatorial inclusiv și peste hotarele țării, dar acordul tatălui nu-l poate recepționa. Dispune de condiții materiale suficiente pentru a asigura fiicelor un trai decent și adecvat pentru sănătatea și dezvoltarea fizică intelectuală și spirituală și solicită ca și pârâtul să contribuie material la întreținerea fiicelor minore, iar ținând cont de faptul că pârâtul nu are loc permanent de lucru, iar veniturile acestuia nu-i sunt cunoscute solicită încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă bănească fixă.

A solicitat reclamanta Starciuc Ecaterina determinarea domiciliului copiilor minori – XXXXX anul nașterii XXXXX și XXXXX anul nașterii XXXXX cu reclamanta; încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei a pensiei de întreținere a copiilor minori XXXXX anul nașterii XXXXX și XXXXX anul nașterii XXXXX, în sumă bănească fixă a câte 1500 lei lunar pentru fiecare, până la atingerea majoratului de către copiii.

Prin hotărârea din 13 martie 2020 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova a fost admisă acțiunea.

S-a stabilit domiciliul copiilor minori XXXXX anul nașterii XXXXX și XXXXX anul nașterii XXXXX cu reclamanta Starciuc Ecaterina. S-a dispus încasarea din contul lui Rangu Ion, a.n. XXXXX, domiciliat în XXXXX în beneficiul Ecaterinei Starciuc, născută la XXXXX, domiciliată în XXXXX pensia pentru întreținerea copiilor minori, XXXXX anul nașterii XXXXX și XXXXX anul nașterii XXXXX în sumă de a câte 1500 de lei/ lunar, începând cu data înaintării acțiunii în instanța de judecată, și anume – 30.10.2019 până la atingerea majoratului de către copil.

S-a mai dispus încasarea din contul lui Rangu Ion în beneficiul statului a taxei de stat în mărime de 1080 de lei. S-a mai indicat că în baza art.256 alin.(1) lit. a) Cod de procedură civilă, hotărârea în partea încasării pensiei de întreținere se execută imediat, aceasta urmând a fi pusă în executare silită după expirarea a 15 zile din data adoptării hotărârii. (f.d. 55-63).

Prin decizia din 04 august 2020 a Curții de Apel Comrat s-a admis apelul declarat de Rangu Ion. S-a modificat hotărârea din 13 martie 2020 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova, în partea încasării pensiei de întreținere, micșorând cuantumul pensiei de întreținere de la 1500 de lei la 1104 lei pentru fiecare copil și taxei de stat de la 1080 de lei la 794,88 de lei. În rest hotărârea instanței de fond s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că la încasarea pensiei de întreținere în mărime de 50 % din valoarea minimului de existență de consum stabilit de către Biroul Național de Statistică al RM lunar, începând cu data de 30 octombrie 2019 și până la atingerea majoratului, instanța de fond urma să țină cont de starea materială și familială a părților și de alte circumstanțe importante, după cum ar fi limita posibilităților financiare, luând în considerare informația eliberată de Biroul Național de Statistică cu privire la valoarea minimului de existență pentru un copil și să indice suma bănească fixă care urmează a fi plătită lunar.

Astfel, instanța de apel a relatat că în cadrul examinării cauzei în instanța de apel a fost stabilit că pârâtul de la data de 02.01.2020 este angajat oficial în câmpul muncii cu un salariu de 2000 lei, și încasarea pensiei de întreținere pentru copiii minori în mărime de 1/3 cotă parte din toate felurile de venituri lunar pentru

fiecare copil va constitui o sumă mai mică decât minimumul de existență pentru copii, ținând cont de respectarea drepturilor și intereselor pârâtului, precum și de faptul că ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului, colegiul judiciar conchide necesar de a stabili cuantumul pensiei de întreținere care urmează a fi încasată de la Ion Rangu în beneficiul reclamantei Starciuc Ecaterina pentru întreținerea copiilor minori XXXXX și XXXXX în sumă bănească fixă plătită lunar în cuantum de 1104 lei, reieșind din calculele $\frac{1}{2}$ din minimumul de existență pentru copii în vârstă de la 7 până la 17 ani, stabilit de către Biroul Național de Statistică a Republicii Moldova pentru anul 2019 (2208,0 lei : $\frac{1}{2} \times 2 = 2208$ lei), adică câte 1104 lei lunar pentru fiecare copil minor.

La fel, instanța de apel a menționat că cuantumul pensiei de întreținere pentru copiii minori, urmează a fi încasat din data depunerii cererii de chemare în judecată și anume din data de 30 octombrie 2019.

Prin urmare, instanța de apel a considerat greșită soluția emisă de către instanța de fond privind încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori în mărime de 1500 lei, reținându-se faptul că la etapa emiterii hotărârii nu a fost elaborată o statistică pentru cel de-al doilea semestru al anului 2019, și hotărârea a fost adoptată la o diferență de aproximativ 7 luni de la constatarea acestor statistici, deoarece potrivit datelor statistice menționate, minimumul de existență pentru copii în vârstă de la 7 până la 17 ani pe anul 2019 a constituit 2208,0 lei pentru un copil. Or, legislația în vigoare stipulează cert că la încasarea pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă se va ține cont și de starea materială și familială a părților, precum și de informația eliberată de Biroul Național de Statistică cu privire la valoarea minimumului de existență pentru un copil.

La 09 octombrie 2020 Rangu Ion și avocatul acestuia Josu Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii privind încasarea pensiei de întreținere în mărime de $\frac{1}{3}$ din toate veniturile pentru întreținerea copiilor minori.

În motivarea recursului s-a indicat că, soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului, mai mult ca atât instanța de apel a ignorat prevederile art. 75 alin.(1) Codul familiei și art.76 Codul familiei.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Comrat a expediat participanților la proces decizia din 04 august 2020, la data de 21 august 2020 și recepționată de către recurent la 26 august 2020 conform avizului de recepție (f.d.118). Astfel cererea de recurs declarată la 09 octombrie 2020 de către Rangu Ion și avocatul acestuia Josu Gheorghe este depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea

despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 26 octombrie 2020 instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d.132).

Până la data examinării recursului referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a

recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Rangu Ion și avocatul acestuia Josu Gheorghe.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Rangu Ion și avocatul acestuia Josu Gheorghe.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru